

HLN – 5 september 2026

Ann (58) kocht na burn-out huis via WhatsApp in Portugal en leert je er herbronnen

“CEO? Op een wandelpad verdwijnt je titel”

Ze had haar eigen communicatiebedrijf en een succesvol leven in Sint-Truiden, maar in 2018 ging het licht plots uit bij Ann Kempeneers (58). Na een zware burn-out gooide de ondernemster het roer drastisch om en in 2019 verhuisde ze naar Braga, in het groene noorden van Portugal. Een strak plan had ze niet. Ondernemers en andere mensen die op een kantelpunt in hun leven staan, nodigt ze vandaag met haar bedrijf uit om er te wandelen en te herbronnen. “Snel iets eten achter de computer? Dat doen ze hier wel even anders.”

Dat Ann Kempeneers vandaag in Portugal woont en er wandelreizen organiseert, had ze enkele jaren geleden zelf niet kunnen voorspellen. In België runde ze Buro Plus, een communicatiebedrijf in Sint-Truiden waarmee ze vooral kleine familiebedrijven begeleidde. Tot ze in 2018 een burn-out kreeg.

“Dat gebeurt niet van vandaag op morgen. Het was al enkele jaren aan het groeien en plots gaat het licht uit. Ik ben toen beginnen nadenken over hoe ik hieruit geraak en wat ik met de rest van mijn leven wil doen.” Ze nam een drastisch besluit. “Ik heb letterlijk gezegd: als ik naar een andere plek op de wereld moet verhuizen om hieruit te geraken, dan doe ik dat.”

Huis via WhatsApp

Portugal stond aanvankelijk helemaal niet op de planning. Tijdens een vakantie in het noorden van het land voelde Ann zich er echter meteen thuis. “Het is hier heel groen, helemaal niet vergelijkbaar met de Algarve waar de meeste Belgen naartoe gaan.”

“Ik had in België niets met wandelen, maar hier ben ik beginnen wandelen en blijven wandelen”

Toen er plots een huis in Braga op haar pad kwam, ging het snel. Ze deed een online bezichtiging — wat toen nog niet zo gebruikelijk was — deed een bod via WhatsApp en stond enkele dagen later in Portugal om de compromis te tekenen. “Het voelde gewoon juist. Mensen vragen vaak hoe ik hier terechtgekomen ben. Ik zeg altijd: het universum heeft mij naar hier gestuurd. Ik heb er geen andere uitleg voor.”

In september 2019 verhuisde ze. Amper een halfjaar later brak corona uit. Wandelen was een van de weinige dingen die nog konden en zo ontdekte Ann de groene heuvels rond haar nieuwe thuis. “Ik had in België niets met wandelen, maar hier ben ik beginnen wandelen en blijven wandelen. Vanuit mijn woonkamer zie ik de bergen. Op een bepaald moment kwam de ondernemer in mij weer boven. ‘Het is hier zo mooi, kan ik daar niets mee?’”

Ze leerde lokale touroperators kennen en stapte haar eerste camino richting Santiago de Compostela. Het idee voor wandelvakanties begon te groeien.

Ziekte

Maar in 2022 moest Ann opnieuw alles stilleggen toen ze lymfeklierkanker kreeg. Na chemotherapie kon ze op een bepaald moment amper een kilometer stappen. “Maar het wandelen heeft mij er ook weer bovenop geholpen. Het is door te wandelen dat ik fysiek opnieuw in orde ben gekomen.”

Ze trok opnieuw richting Santiago en organiseerde daarna onder meer een camino voor lotgenoten. Intussen richt ze zich met haar wandelreizen veel breder op mensen die op een kantelpunt in hun leven staan. Ook ondernemers en managers die vastlopen of hun bedrijf een nieuwe richting willen uitsturen, vinden hun weg naar Braga.

Verwacht daarbij geen strak coachingsprogramma. “Tijdens het wandelen komen gesprekken spontaan op gang. Door vragen te stellen en gewoon te babbelen, komen mensen tot inzichten. Je spreekt ook eens met iemand die niet elke dag midden in je bedrijf zit.” Op een camino verdwijnen bovendien de functietitels. “Niemand ziet aan jou dat je ondernemer, manager of CEO bent. Iedereen heeft wandelschoenen, wandelkleden en een rugzak aan.”

“Ik heb in mijn leven meer bereikt dan ik gehoopt had, maar ik heb nooit de tijd gehad om ervan te kunnen genieten”

Een uitspraak van een pas gepensioneerd manager die bij haar kwam wandelen, bleef hangen. “Hij zei: ‘Ik heb in mijn leven meer bereikt dan ik gehoopt had, maar ik heb nooit tijd gehad om ervan te genieten.’ Dat vind ik heel triest. Je kunt financieel en materieel veel hebben, maar ben je dan succesvol?”, vraagt Ann zich af.

Minder ratrace

Het leven in Portugal verschilt volgens Ann sterk van België. Vooral het tempo ligt lager. “Mensen nemen hier de tijd om te lunchen. Dat is niet zoals in België, waar we snel een broodje eten, liefst nog achter de computer.”

Die mentaliteit moest ze zelf leren kennen. “Soms wil je dingen plannen en gedaan krijgen, maar zo werkt het hier niet. Je moet geduld hebben. Als je probeert te forceren, werkt dat eerder averechts.” Ook de lonen liggen er een pak lager, al is het leven op verschillende vlakken goedkoper. In een lokaal restaurant eet je volgens Ann bijvoorbeeld voor 11 à 12 euro een volledig lunchmenu.

Ann heeft een dertigjarige dochter, Eva, met wie ze dagelijks contact heeft. Dit jaar stapten ze samen een stuk van de camino. Zelf komt Ann doorgaans één of twee keer per jaar naar België.

Sinds dit jaar zet ze opnieuw volop haar ondernemerspet op. Ze ontwikkelt wandelroutes, bezoekt hotels, maakt roadbooks en zoekt samenwerkingen met touroperators. Daarnaast schreef ze een boek over de zes pelgrimsroutes naar Santiago die door Braga lopen, verweven met haar eigen zes jaar in Portugal.

En terugkeren naar Vlaanderen? “Misschien ooit, als ik met pensioen ben.” Voorlopig blijft Portugal thuis. Haar belangrijkste les van de afgelopen jaren neemt ze ook mee tijdens haar wandelingen. “De controlefreak heb ik in België gelaten. Als je de regie kunt loslaten, gebeuren de mooiste dingen. Was ik hier met een plan naartoe gekomen, dan deed ik vandaag heel zeker niet wat ik nu doe.”

(Natalie Denayer – HLN 5 sept 2026)

<https://www.hln.be/sint-truiden/limburgse-ann-58-kocht-na-burn-out-huis-via-whatsapp-in-portugal-en-leert-je-er-herbronnen-ceo-op-een-wandelpad-verdwijnt-je-titel~afdc180b/>